[1991 செப்டம்பர் ?

89—

அரசு உயர்நிலைப்பள்ளியை மேல்நிலைப்பள்ளியாக்குதல்.

*1948 செல்வி பி. நிர்மலா : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) திண்டுக்கல் மாவட்ட கல்வி அலுவலக வளாகத்தில் இயங்கும் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளியை மேல்நிலைப்பள்ளியாக மாற்ற அரசிடம் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ச. புரட்சிமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். எனவே எப்போது அந்த மேல்நிலைப் பள்ளி அறிவிக்கப்படும் என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்க வேண்டுமானால் 8 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் வேறு மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இல்லாமல் இருக்குமேயானால், அதற்கு முன்னுரிமை தரப்படுகிறது. இந்த நிலையில் பெண்ணாடத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளி வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது, தற்போதுள்ள பள்ளிக்கு அருகில் 2 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும், 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலும் இப்போது மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே 8 கிலோமீட்டர் தொலைவிற்குள் எங்கெங்கே மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இல்லையோ அங்கேயெல்லாம் அவைகளை நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகுதான் இந்த இடத்திலே புதிய மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்குவதைப் பற்றி அரசு முடிவெடுக்கும்.

திரு. ச. புரட்சிமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மங்களூர் தொகுதியில் பெண்ணாடம் ஒரு முக்கிய நகரமாகும். இந்தப் பகுதியில் உள்ள மகளிர் தற்போது ஆண்களோடு கலந்து படிக்க வேண்டியுள்ளதால், பெண்கள் படிக்க விரும்பினாலும், பெற்றோர்கள் அவர்களைப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப தயங்குகின்றனர். பெண்களுக்குச் சம உரிமை

1991 செப்டம்பர் 27]

வழங்கும் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் பெண்ணாடம் நகரில் உள்ள பெண்கள் மேல்நிலைக் கல்வி பெற தனியாக பெண்களுக்கென ஒரு பள்ளி துவங்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவதோடு, அடுத்த நிதி ஆண்டில் அதைக் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிப்பதைப்போன்று பெண்ணாடம் பகுதியில், பெண்களுக்கென ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்குவதற்கான அவசியம் இருக்கிறதென்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் நான் முன்னாலேயே சொன்னது போன்று 2 கிலோமீட்டர் 5 கிலோமீட்டர் தொலைவில் 2 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவை ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கின்ற பள்ளிகள். எனவே இந்தப் பகுதியில் பெண்களுக்கென்று ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புவார்களேயானால், அவர்கள் அதற்கு முயற்சி எடுத்து, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற வசதியுள்ளவர்கள், கொடையுள்ளம் கொண்டவர்கள், குறிப்பாக பொது மக்கள் இடத்திலே நிதி சேகரிக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டு, பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு ஒரு அடிப்படையாக நிதியைச் சேகரித்து, அரசுக்குத் தெரிவிப்பாரேயானால் அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த மேல்நிலைப் பள்ளியை சேர்க்க இயலுமா என்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

முற்பகல் 9.35

செல்வி பி. நிர்மலா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுமார் 2,500 மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய எனது திண்டுக்கல் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை தயவு செய்து நமது புரட்சித் தலைவி ஆட்சியிலாவது மேல்நிலைப் பள்ளியாக மேம்படுத்தி ஏழை மாணவர்களின் பெற்றோர்களின் சிரமத்தைக் குறைக்க இயலுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தப் பள்ளியில் படிக்கின்ற மொத்த மாணவர்கள் தொகையைச் சொல்லுகிறார்கள். மேல்நிலை பள்ளி அதிகமாக ஒன்று வேண்டுமானாலும், அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளியை மேம்படுத்த வேண்டுமானாலும், பத்தாவது வகுப்பிலே இருக்கின்ற மாணவ, மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை வைத்துத்தான் 11—வது வகுப்பு தொடங்குவதற்கு அரசு பரிசீலிக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில் 200 மாணவ மாணவியர்கள் பத்தாவது வகுப்பில் படிக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. என்றாலும் திண்டுக்கல் நகரில் 9 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஒரு பள்ளியில் 17 மாணவர்கள் இருக்கிற பள்ளியும்

இருக்கிறது. ஆகவே இப்படி வாய்ப்புகள், வசதிகள் நகரத்திலே இருக்கிற காரணத்தால், உடனடியாக அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதற்கான திட்டம் அரசிடத்திலே இல்லை.

செல்வி பி. நிர்மலா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல 9 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்தாலும் உண்மையிலேயே சில குழந்தைகள் பக்கத்திலே உள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று படிக்கின்றனர். அரசாங்க மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் நடுத்தர, ஏழை குடும்பத்து மாணவர்கள்தான் பயிலுகிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற செலவிலே பேருந்துக்கு வேறு செலவு செய்து கொண்டு அவர்கள் பத்துப் பதினைந்து கிலோமீட்டர் தள்ளிச் சென்று மேல்நிலைப் படிப்பு படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிதியாண்டில் இல்லாவிட்டாலும், அடுத்த நிதியாண்டிலாவது இதைச் செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னிடத்திலே இருக்கின்ற குறிப்பின்படி 9 மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் திண்டுக்கல்லிலேயே இருப்பதாகத்தான் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. புனித மரியம்மை மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், தட்லி மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், எம். வி. எம். மெட்ரிகுலேஷன் மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், எம். எஸ். பி. சோலை நாடார் மேல்நிலைப்பள்ளி, திண்டுக்கல், அரசு மகளிர் மேல்நிலைப்பள்ளி, திண்டுக்கல், செயின்ட் சோசப் மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், நேருஜி நினைவு நிதி நகர மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், அண்ணாமலையார் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், லூர்து மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி, திண்டுக்கல், ஆகிய 9 மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் திண்டுக்கல் நகரத்திலேதான் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுகிற திட்டம் அரசிடத்திலே இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். ஆகவே அந்த நகரத்திலே இந்தப் பிள்ளைகள் படிக்க வாய்ப்புகள் வசதிகள் இருக்கின்றன. நீண்டதூரம் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். கிராமத்திலே உள்ள பிள்ளைகள் தான் நகரத்திலே வர வேண்டிய அவசியம் இருக்குமே தவிர நகரத்திலே உள்ள பிள்ளைகள் கிராமத்திலே போய் படிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வி. கே. சின்னசாமி.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு உயர்நிலைப்பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தும்போது சுமார் 8 கி. மீ. தொலைவிலே ஒரு பள்ளி

1991 செப்டம்பர் 27]

இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நிபந்தனையை விதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று சில இடங்களிலே பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் தனித்தனியாக பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பெண்களை பிளஸ்2 படிப்பதால் கொஞ்சம் பெரியவர்களாக இருப்பதால் ஆண்கள் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு கொஞ்சம் அச்சப்படுகிறார்கள். பெண்கள், ஆண்கள் பள்ளிக்குச் சென்றால் என்ன நடக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அச்சப்படுகிற காரணத்தால் பெண்களுக்கென்று தனியாக பள்ளிகள் இருக்கும் இடத்திலே விதியைத் தளர்த்தி பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 9-40

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைப் போன்று பெண்களை, ஆண்களும்—பெண்களும் படிக்கிற பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவதற்கு அச்சப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிற கருத்து இந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றதல்ல. ஆண்களும் பெண்களும் சரி நிகர் சமானமாக வாழ வேண்டுமென்று போராடுகிற இந்த காலத்திலே, ஆண்களோடு பெண்களும், பெண்களோடு ஆண்களும், சகோதர சகோதரிகளைப் போன்று படிக்க வேண்டிய ஒரு பருவத்தில் பயப்படுவதற்கு அவசியமில்லை என்றுதான் அரசு கருதுகிறது. இருந்தாலும் பெண்களுக்கு என்று ஒரு உரிமை வழங்கி, அவர்களுக்கு என்று தனி மேல்நிலைப்பள்ளிகள் தொடங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதினால் அல்லது அந்தப் பகுதி மக்கள் விரும்பினால், அதற்கு அரசாங்கத்துக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கி அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவியை, இடத்தை மற்றும் பல்வேறு வசதிகளை வழங்குவதற்கு முன்வருவார்களேயானால் அத்தகைய பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்குவதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பெ. பொன்னுசாமி.

திரு. பெ. பொன்னுசாமி ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மேல்நிலைப்பள்ளியில் 2,500 மாணவ மாணவியர்கள் படிக்கிறார்கள். அதிலே 1,000 பேர் பெண்கள் படிக்கிறார்கள். அந்த பள்ளியை 'பைஃபர்கேட்' பண்ணி பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி என்று மாற்றுகின்ற எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா? அதே நேரத்தில் ஃபைனான்ஷியல் கமிட்மெண்ட் இல்லாமல் அதை பைஃபர்கேட் பண்ணுகின்ற எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்னாலே சொன்ன கருத்தைத் தான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பை இந்தப்

பருவத்திலே ஏற்படுத்தி அவர்களிடத்திலே அப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை வளர்க்கவில்லையானால், ஏதோ ஆண்களையும் பெண்களையும் வேறு வேறு ஜாதிகளாகப் பிரித்து வைப்பதைப் போல ஒரு உணர்வை நாமே வளர்க்கிறோம் என்றுதான் பொருள்படும். ஆகவே அப்படிப் பிரிப்பது என்பது அந்த அடிப்படையில் பிரிப்பது கூடாது. பெண்களுக்கு என்று தனியாக சில தொழிற் திட்டங்கள் 'வொக்கேஷனல் எஜுகேஷன்' அந்த மேல்நிலைப்பள்ளிகளிலே கற்பிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினாலே அவர்களுக்கு என்று தனியாக தொழிற் கல்வி கற்றுத் தருவதற்கு வசதியாக பெண்களுக்கு என்று மேல்நிலைப் பள்ளிகள் அமைக்க வேண்டும் என்றுதான் நாம் எண்ண வேண்டுமே தவிர ஆண்களோடு சேர்ந்து படிக்கவே கூடாது என்கிற அந்த வைதீக மனப்பான்மையில் அந்த உணர்வைக் கொள்ளக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை உங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த ஃபைனான்ஷியல் கமிட்மெண்ட் இல்லாமல் அப்படி பிரிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ் நிலை அவசியம் என்று வருகிறபொழுது பெண்களுக்கு என்று தனியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும் உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கிறது. ஆனால் பெண்களுக்கு என்று தனியாக பிரிகிறபோது ஃபைனான்ஷியல் கமிட்மெண்ட், பொருளாதார சுமை நமக்கு இல்லாமல் பிரிப்பது என்பது இயலாத காரியம். அதற்கு என்று தனியாக கட்டிடம் வேண்டும்; ஆசிரியர்கள் வேண்டும், பொருளாதார சுமை இல்லாமல் பிரிப்பது என்பது நடக்காத ஒன்று. அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் முன்வந்து அரசுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்.

திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது ஒரு பள்ளிக்கும் இன்னொரு பள்ளிக்கும் இடையே 8 கிலோ மீட்டராவது இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பெண்களுக்கு என்று இருக்கின்ற மேல்நிலைப்பள்ளியிலே ஒரு வகுப்பிலே 60, 70, 80 பேர்கள் கூட படிக்கின்ற நிலை இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்றபோது, 8 கிலோ மீட்டர் என்பதைக் குறைத்து ஒரு நகரத்திலே இன்னொரு பள்ளி இருந்தால் அந்தப் பள்ளியிலேயாவது உயர்நிலைப் பள்ளியை, மேல்நிலைப்பள்ளியாக ஆக்குகின்ற எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 8 கிலோ மீட்டர் என்பது பொதுவாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிற ஒரு வரைமுறை. அது, சில நேரத்திலே அதைத் தவிர்த்தும் மேல்நிலைப்பள்ளிகள் தொடங்கப்

படுகின்றன. குறிப்பாக பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற கிராமப்பகுதிகளாக இருந்தால், இந்த 8 கிலோ மீட்டர் தொலைவு என்பதைக் குறைத்துக் கொள்கிற அந்த விதி விலக்கையும் அரசாங்கம் வைத்து இருக்கிறது. அதைப்போல நகரங்களிலே மிக அதிகமாக மாணவ மாணவிகள் படிக்கின்ற நேரத்திலே, இந்த 8 கிலோ மீட்டர் பார்ப்பது கிடையாது. நான் முதல் கேள்விக்குப் பதில் அளித்தபோது இதே கேள்விக்கு திண்டுக்கல் நகரத்திலே 9 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கிற நேரத்தில் அந்த 8 கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்குள்ளே தான் அவ்வளவும் இருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. ஆகவே இது விலக்கு அளிக்கப்படும். ஆனால் தேவையான வசதிகள், நிதி ஆதாரங்கள் அரசுக்கு உதவியாக அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கிற பெருமக்கள், அந்தப் பெற்றோர்கள் முன்வந்து வழங்குவார்களேயானால் அரசு அப்போது அதைப் பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எச். எம். ராஜு.

திரு. எச். எம். ராஜு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில கிராமங்களில் படிக்கும் மாணவ மாணவிகள் 40 கிலோ மீட்டர் தூரம் அளவுக்கு மேல்நிலைப்பள்ளிக்குச் செல்வதை அரசு அறியுமா? அந்த மாதிரி கிராமங்களிலிருந்து 40 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை செல்வதற்கு, அந்த மாணவ மாணவிகளுக்கு ஸ்ரெங்த் வேண்டும் என்றால், இன்னும் ஒரு 10 வருடங்கள் ஆனாலும் கூட அந்தக் கிராமங்களில் அப்போது ஸ்ட்ரெங்த் கிடைக்காவிட்டால் ஸ்பெஷல் கேஸ் ஆக, சிறப்பு வழியிலே அந்த மாதிரி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இந்த அரசு அங்கு மேல்நிலைப்பள்ளி ஒன்றை அமைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 9-45

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 10வது வகுப்பிலே 60 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் இருந்தால், அவர்கள் படித்துத் தேருகிற போது அந்த மேல்நிலைப்பள்ளி அங்கு தொடங்க வேண்டும், அல்லது மேல்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பது அரசினுடைய கொள்கை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிப்பது போன்று, குறிப்பாக அவர்கள் வாழ்கிற நீலகிரி போன்ற மலைப் பகுதியிலே அவர்கள் சொல்வது போன்று அதிக மாணவர்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. 10 மாணவர்களுக்கு 15 மாணவர்களுக்கு என்று ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்க முடியாது. ஒரு சில இடங்களிலே நாம் கொஞ்சம் கஷ்டத்தைப் பொறுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். ஆகவே குறைந்த பட்சம் 50 அல்லது 60 மாணவர்கள் இருந்தால்தான் 7 அல்லது 8 லட்சம் ரூபாய் உதவி செய்து மேல்நிலைப் பள்ளியைத் தொடங்குவதற்கு அரசு முயலும்.

அல்லது 5 மாணவர்கள் 10 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், எத்தனை மேல்நிலைப்பள்ளிகளைத்தான் தொடங்க முடியும்? ஆகவே நாம், வளருகிற காலம் வரை இன்றைக்கு போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்த சூழ்நிலையில் மாணவிகள் பக்கத்திலே போய் படிப்பதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. ஆகவே குறைந்த மாணவிகள் இருந்தால் கொஞ்ச தூரம் பயணம் செய்து பள்ளிகளில் போய் படிப்பதுதான் சிறந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே.பி. ராஜு.

திரு. கே. பி. ராஜு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே புதிதாக மேல்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பிப்பதற்கு எவ்வளவு நிதி வேண்டும்? எவ்வளவு இடம் வேண்டும்? முன்பு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் ரூ. 25,000 பொதுமக்களிடமிருந்து வசூல் பண்ணி கட்டி, நாங்களே மேல்நிலைப் பள்ளியை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். தி.மு.க. ஆட்சியில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று போட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். அது உண்மையா அது குறைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மேல்நிலைப்பள்ளித் திட்டம் தொடங்குகிறபோது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கல்விக் கொள்கையையொட்டி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய காலத்திலே தொழில் கல்வியும் சேர்த்துப் பள்ளிக் கல்வியோடு படிக்க வேண்டுமென்று மிகச் சிறந்த திட்டம் மிக வெற்றிகரமாக தமிழகத்திலே அமல்படுத்தப்பட்டது. தொடக்க காலத்தில் ரூ. 25,000, அதற்குப் பிறகு உயர்த்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது ஒரு லட்சம் ரூபாய் முன் பணமாகக் கட்ட வேண்டுமென்று விதி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார சூழ்நிலையில் ஆசிரியர்களுடைய ஊதியங்கள் எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் ஒரு மேல்நிலைப்பள்ளி தொடங்க வேண்டுமானாலே சுமார் ரூ. 5.50 லட்சம் உடனடியாக செலவு செய்தாக வேண்டும். அதற்குப் பிறகு கட்டிடங்களுக்கு முதலீடு செய்தாக வேண்டும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நெருக்கடியெல்லாம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் முன்பணமாகக் கட்டுகிற பொறுப்பைக் கூட பெற்றோர்கள் அல்லது அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கிறவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையானால் அரசாங்கம் ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை, செலவு செய்து, எவ்வளவு லட்சம் மாணவர்களுக்கு கல்வியைக் கற்றுத் தர முயற்சிக்கிறது என்பதையும் இதிலே நீங்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே ஒரு லட்சம் ரூபாய் முன் பணம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு கஷ்டமான ஒரு காரியமாகத் தெரியவில்லை. காரணம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் 20 மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு

1991 செப்டம்பர் 27]

இந்த ஆண்டு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதில் கிருஷ்ண ராயபுரம் தொகுதியில், மிக சாதாரண குக்கிராமத்தில், அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாயை ஒரு வருடத்திற்கு முன்பே கட்டி அங்கே பள்ளி வேண்டுமென்று கேட்டு அது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதியில் எல்லாம் மக்கள் தாங்களே இந்தக் கல்விப் பணியில் தங்களை இணைத்துக் கொள்வதற்காக முன் வருகிறார்கள். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்வேன், கொஞ்சம் முயற்சி செய்து பொது மக்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள், அவர்களை கொஞ்சம் தட்டினால் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்பதுபோல, இங்கேயே கேள்வியைக் கேட்டு, பள்ளிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை விட, அங்கே போய் அந்தப் பெற்றோர்களிடம் சொல்லி, நீங்கள் முயற்சியெடுத்து கொண்டால், நீங்கள் விரும்புகிற இந்த மேல்நிலைப் பள்ளிகள் அமைவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

முற்பகல் 9–50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் திண்டுக்கல்லில் ஒன்பது மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு பள்ளியில் 17 குழந்தைகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கொடுப்பது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த 17 குழந்தைகள் இருக்கிற பள்ளியில், இன்னொரு பள்ளியில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு போகிற குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் மீண்டும் பரிட்சை வைக்கிறார்கள். அந்தப் பரிட்சையில் மார்க் வாங்காவிட்டால் அவர்களைச் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தப் பள்ளியை இதையொன்றும் பெரியது என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பள்ளியை மீண்டும் மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றி கொடுத்தால்தான், அங்கே படிக்கிற மாணவ மாணவியர்களுக்கு அந்தப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை தயவுசெய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து, அதற்கு தகுந்த பதிலை அளிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் ஒரு அளவு வரை மக்களுக்கு இலவச கல்வியை, கட்டாய கல்வியை வழங்க வேண்டுமென்று அந்த உறுதியை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. உயர்நிலைப்பள்ளி

கல்வி வரை எப்படியாவது, அரசாங்கம் எப்பாடுபட்டாகிலும், எவ்வளவு செலவு செய்தாலும், அந்தக் கல்வியை வழங்கு வதற்கு திட்டமிட்டு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் மேல்நிலைப்பள்ளி, அதற்கு மேல் கல்லூரிகள், தொழில் கல்வி என்று வருகிறபோது, அதிலே பொது மக்களுடைய பங்கும் இணைய வேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் விரும்பு கிறது. இப்போது இங்கே இருக்கிற கேள்வி அரசு உயர் நிலைப்பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுகிறீர்களா என்பது. ஏற்கனவே அங்கே ஒரு அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. மற்றும், எட்டு தனியார் மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் நீங்கள் ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளிக்குள்ளே நுழைகிறபோது அவர்கள் மெட்ரிகுலேஷன் என்ற அந்தத் திட்டத்திலே நடத்துகிற பள்ளியாக இருந்தால் இங்கேயிருந்து போகிற மாணவர்களுக்கு அவர்கள் பரிட்சை வைக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலை. அந்த மெட்ரிகுலேஷன் என்பது அவர்களுடைய சொந்த விருப்பத்தின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிற திட்டம். அதைத் தான் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தக் கல்விகொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், பொதுவாக இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் பொறுத்த வரையில் இதை சீர்படுத்த வேண்டும், ஒருங்கிணைந்த கொள்கை வேண்டுமென்று அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு பள்ளி தன்னுடைய மாணவர்கள் கெட்டிக்காரர்களாக விளங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், வெளியில் படித்து விட்டு வருகிற மாணவர்களுக்கு டெஸ்ட் வைக்கிறார்கள். அப்படி டெஸ்டிலே தேற வேண்டுமென்பது இயற்கையாக நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நியதிதான். ஆகவே அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதிலே பணச்செலவு ஏற்படுகிறது. நிதிநெருக்கடிகள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். 1,300 கோடி ரூபாய் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். என்றாலும் மேல்நிலைப் பள்ளிக்காக இவ்வளவு நேரம் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவேதான் அரசாங்கம் இதிலே மிகுந்த கவலையோடு இந்தப் பிரச்சினைகளை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்த டெஸ்ட் வைக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எந்த நோக்கத்தில் வைக் கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலித்து, அப்படி ஒரு தடை இருக்கு மானால், அந்தத் தடையைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; வினா எண் 90. திரு. ஆர். சிங்காரம், மாண்புமிகு உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்.